

Motion till riksdagen 2010/11:A238

av **Carina Hägg (S)**

Tillgänglighet för jobben

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om tillgänglighet för jobben.

Motivering

Bristande tillgänglighet påverkar vår vardag och förhindrar oss från att vara delaktiga på lika villkor.

Att vårt samhälle har en hög tillgänglighetsgrad är oerhört viktigt ur en demokratisk synpunkt och jämlikhetssynpunkt. Vi ska alla kunna delta på lika villkor och kunna utöva våra demokratiska rättigheter.

I Sverige har frågan om bristande tillgänglighet och diskrimineringslagstiftning diskuterats vid flera tillfällen sedan början av 1990-talet. Senast var det den parlamentariska Diskrimineringskommittén som 2007 föreslog att det inte skulle vara tillåtet att missgynna en person med funktionsnedsättning genom att underlåta att vidta sådana skäligen åtgärder som skulle kunna leda till att denne skulle kunna ta del av till exempel en vara eller tjänst på lika villkor som personer utan funktionshinder.

Underlåtenhet att vidta åtgärder för tillgänglighet skulle enligt förslaget anses vara diskriminering. Vilka åtgärder som skulle vidtas byggde i hög grad på de krav som finns i annan lagstiftning, till exempel plan- och bygglagen. I det fall där det inte finns lagstiftning eller reglering skulle detta utredas vidare. En skälighetsbedömning skulle enligt förslaget göras med hänsyn till om åtgärderna skulle kunna bedömas vara för betungande i förhållande till verksamheten eller om det finns andra hänsyn som måste tas, till exempel kulturhistoriska.

Ansvarigt statsråd valde att plocka bort bristande tillgänglighet i den nya sammanslagna diskrimineringslagen som gäller från och med den 1 januari

Fel! Okänt namn på

2009. Statsrådets uppfattning var att förslaget behövde beredas ytterligare och därför utredas mera.

Utredaren Hans Ytterberg föreslår att ett förbud mot diskriminering i form av bristande tillgänglighet för personer med funktionsnedsättning införs i diskrimineringslagen, vilket får till följd att om någon underlåter att vidta skäliga åtgärder ska denna dömas för diskriminering.

Den socialdemokratiska regeringen satte ett ambitiöst mål att 2010 skulle offentliga lokaler vara tillgängliga för alla, oavsett om man har ett funktionshinder eller inte. Det är ett mål som inte uppnåtts.

Vi kan konstatera att det fortfarande finns brister i det offentliga rummet. Det har blivit betydligt bättre men det finns fortfarande många brister kvar att åtgärda.

Jag tänker exempelvis på lokaler som är offentliga och där det finns samhällstjänster som vi alla har behov att ta del av. Det gäller banker, affärer, restauranger, kulturlokaler och så vidare.

Det finns både bra och dåliga exempel på hur man har lyckats att anpassa lokaler så att de inte diskriminerar grupper i samhället från att vara delaktiga på samma villkor som all andra. Dessa positiva exempel borde lyftas fram för att uppmuntra även andra att vidta åtgärder.

Tillgängligheten till kommersiella lokaler regleras av tydliga regler vid ny-, om- och tillbyggnad – det handlar då om bygglov. Detta är ett område där det finns mycket övrigt att önska. Vi kan så gott som årligen ta del av artiklar där funktionshindrade hindras från att vara delaktiga i det offentliga rummet på grund av lokaler som inte är anpassade.

I andra fall kan det gälla nya lokaler där man ändrat i planen under byggnationen, inte på ett sådant sätt att man behöver nytt bygglov utan i detaljer som påverkar tillgängligheten negativt. Alltför ofta får design gå före det praktiska. Detta ställer till problem för många. Jag anser att lagstiftningen behöver ses över för att funktionshindrade ska kunna få tillgång till alla lokaler i såväl kommunala, statliga som kommersiella lokaler.

Regeringen undertecknade den 30 mars 2007 FN:s standardregler för funktionshindrade, Agenda 22. Det är ett åtagande som förpliktar och som måste följas av faktiska åtgärder från statens sida.

Det är inte bara den fysiska miljön som har brister i tillgängligheten. Många företag, organisationer, kommuner och myndigheter har även bristfälligheter på sina hemsidor.

Utvecklingen går allt mer mot att tillhandahålla information till medborgarna via den egna hemsidan. De flesta företag, organisationer, kommuner och myndigheter använder detta sätt för att kommunicera. Men alltför ofta glöms tillgänglighetsperspektivet bort.

Kommuner och myndigheter tillhör dem som ändå lyckats relativt bra eftersom många har haft 2010 som ett mål för att uppnå en bättre tillgänglighet även för sina Internetbaserade tjänster.

Företag, organisationer och även de politiska partierna har fortfarande mycket kvar att göra. Hemsidorna har ofta en opedagogisk struktur som gör det svårt att hitta det man efterfrågar. Språket som används är inte tillräckligt användarvänligt. Många dokument är utlagda i format som gör att de är svåra

Fel! Okänt namn på

att ta del av. Det saknas en genomtänkt strategi för hur hemsidorna är uppbyggda och för vem.

Vi kan fortfarande se många brister inom tillgängligheten och dessa blir ett stort hinder för personer med funktionsnedsättningar att arbeta och delta i samhället på lika villkor.

Det är dags att gå från ord till handling när det gäller frågan om tillgänglighet för alla. Detta är vad en arbetslinje för alla måste handla om.

Stockholm den 19 oktober 2010

Carina Hägg (S)